

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg
Christiansborg

16. marts 2020

Svar på Udlændinge- og Integrationsudvalgets spørgsmål nr. 176 (Alm. del) af 24. februar 2020 stillet efter ønske fra Andreas Steenberg (RV)

Spørgsmål

Vil ministeren som opfølgning på svar på UUI alm. del – spm. 116 af 6. februar redegøre for følgende ift. de oplyste beløb:

- Hvor stammer udgiften til på 155 mio. kr. til overførsler til danske statsborgeres ægtefæller fra, alt den stund at disse ikke kan modtage ydelser, hvis de vil opretholde deres opholdstilladelse?
- Hvor stemmer tallet på 230 mio. kr. til udgifter til sundhed og uddannelse fra?
- Vil ministeren oplyse de ti største konkrete udgiftsposter, der indgår i opgørelsen af det kollektive forbrug på 275 mio. kr.?

Svar

Af svar på Udlændinge- og Integrationsudvalgets spørgsmål nr. 116 af 6. februar 2020 fremgår det, at de 7.500 personer, som er blevet familiesammenført til danske ægtefæller i perioden 2013-18, har modtaget overførselsindkomster for i alt 154 mio. kr. i 2018. Dette dækker over, at de familiesammenførte til danske ægtefæller bl.a. har modtaget boligstøtte, børne- og ungeydelse og børnetilskud for 46 mio. kr. og SU for 58 mio. kr., *jf. tabel 1*. Disse ydelser kan familiesammenførte modtage, uden at det har betydning for henholdsvis at få forlænget opholdstilladelsen eller opnå permanent opholdstilladelse.

De familiesammenførte har sammenlagt modtaget offentlige ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven mv. for 7 mio. kr. i 2018. Sådanne ydelser kan have betydning for opholdstilladelsen, da der som udgangspunkt bl.a. stilles et krav om selvforsørgelse i sager om ægtefællesammenføring. Kravet indebærer, at ansøgeren og den herboende person ikke modtager sådan hjælp, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse. Modtager parret sådanne ydelser, vil udlændingemyndighederne vurdere, om der er grundlag for at inddrage udlændingens opholdstilladelse. I visse tilfælde stilles kravet om selvforsørgelse ikke.

Det gælder, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor ægtefællerne ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land, eller hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforvarsligt at henvise den herboende person til at tage ophold i et andet land, eller i tilfælde, hvor den herboende person har samvær af et vist omfang med mindreårige særbørn, der er bosiddende her i landet.

Herudover skal det nævnes, at der er usikkerhed forbundet med det registergrundlag, der danner grundlag for opgørelsen af personers opholdsgrundlag. Indvandringer, som det datamæssigt ikke er muligt at knytte en opholdstilladelse til, optræder i registergrundlaget med en opholdsgrundlagskode som Danmarks Statistik har skønnet (imputeret). Der kan således være personer, som står registreret som familiesammenførte, men som faktisk har et andet opholdsgrundlag. Knap 3 pct. af de familiesammenførte til danske ægtefæller har en opholdsgrundlagskode, som er skønnet.

Tabel 1
Dekomponering af indkomstoverførsler til familiesammenførte til danske ægtefæller, 2018

	Mio. kr.
Overførsler, i alt.	154
<i>Heraf ydelser som ikke har betydning for opholdstilladelsen</i>	
- SU	58
- Boligstøtte, børne- og ungeydelse og børnetilskud	46
- Dagpenge og uddannelsesgodtgørelse	19
- Syge- og barselsdagpenge	16
- Grøn check	6
- Folke- og førtidspension	1
<i>Heraf ydelser som kan have betydning for opholdstilladelsen</i>	
- Aktiverings- og revalideringsydelse, integrationsydelse, ledighedsydelse, flekslønstilskud mv. ¹⁾	4
- Kontanthjælp	3

1) Indeholder desuden uddannelsesydelser/ arbejdsmarkedsydelse til ledige og ressourceforløbsydelse.

Anm.: Tallene er afrundet til nærmeste 1 mio. kr., hvorfor der er afvigelser fra summen.

Kilde: Egne beregninger på basis af registre fra Danmarks Statistik.

De 7.500 familiesammenførte til danske ægtefæller er opgjort på baggrund af registerdata for hele befolkningen frem til og med 2018. Tilsvarende er de familiesammenførte til danske ægtefællers bidrag i form af indkomstskatter og træk på indkomstoverførsler opgjort på baggrund af registerdata for 2018. På sundheds- og uddannelsesområdet er udgiftstrækket opgjort på baggrund af en *stikprøve af befolkningen* frem til og med 2016.

Derfor er de gennemsnitlige udgifter til sundhed og uddannelse opgjort pr. familiesammenført til en dansk ægtefælle i perioden 2013 til 2016. Disse gennemsnit er fremskrevet fra 2016 til 2018 med lønudviklingen og anvendt som skøn for virkningen for de familiesammenførte i 2018. Udgifterne til sundhed og uddannelse på 230 mio. kr. kommer således fra et skøn over udgifterne til sundhed og uddannelse for en stikprøve af de personer, der er blevet familiesammenført til danske ægtefæller i perioden 2013-2016. Det kollektive forbrug er som udgangspunkt ikke knyttet til den enkelte, og der findes derfor ikke registeroplysninger om den enkeltes træk herpå. Derfor er udgifterne til kollektivt offentligt forbrug fordelt ligeligt ud på befolkningen på baggrund af den andel af året, personen har boet i landet, som i Finansministeriets beregninger af nettobidraget til de offentlige finanser.¹

Ligesom udgifterne til sundhed og uddannelse er trækker på det kollektive offentlige forbrug baseret på opgørelsen af personers nettobidrag til de offentlige finanser. Således er trækker på det kollektive offentlige forbrug på samme vis som udgifterne til sundhed og uddannelse regnet som et gennemsnit for en stikprøve af de personer, som er blevet familiesammenført til danske ægtefæller i perioden 2013-2016. Dette gennemsnit er fremskrevet fra 2016 til 2018 med lønudviklingen og anvendt som skøn for virkningen for de familiesammenførte i 2018.

Det kollektive offentlige forbrug dækker bl.a. over udgifter til generelle offentlige tjenester (fx udgifter til offentlig administration), økonomiske anliggender (såsom aktiviteter inden for transport og kommunikation) og forsvar. Rangeret efter størrelse fremgår det, at de største poster i det kollektive offentlige forbrug bl.a. er generelle offentlige tjenester og økonomiske anliggender, *jf. tabel 2*. Da det kollektive offentlige forbrug som nævnt er fordelt ligeligt ud på befolkningen, vil rangeringen af underposterne i tabel 2 være den samme for de familiesammenførte til danske ægtefæller.

¹ Indvandreres nettobidrag til de offentlige finanser (2017), Finansministeriet

Tabel 2**Kollektivt offentligt forbrug opdelt på underposter, mia. kr. 2018**

	Mia. kr.
Kollektivt offentligt forbrug	158
<i>Heraf</i>	
- Generelle offentlige tjenester	44
- Økonomiske anliggender	30
- Forsvar	25
- Offentlig orden og sikkerhed	19
- Fritid, kultur og religion	10
- Social beskyttelse	10
- Sundhedsvæsen	9
- Miljøbeskyttelse	6
- Undervisning	2
- Boliger og offentlige faciliteter	2

Kilde: Danmarks Statistik, tabel OFF24.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister